

Sygn. akt II Ka 287/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2017 r.

sprawy **Ł. J.**

obwinionego z art. 66 § 1 kw

na skutek apelacji, wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 16 stycznia 2017 r. sygn. akt II W 328/15

wyrok w zakresie pkt I i III uchyla i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45 § 1 kw, postępowanie w zakresie czynu zarzucanego obwinionemu Ł. J. w pkt II wyroku umarza z uwagi na przedawnienie orzekania; wydatki za postępowanie odwoławcze przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II Ka 287/17

UZASADNIENIE

Ł. J. obwiniony był o to, że:

I. w dniu 6 stycznia 2015r. o godz. 16.24 w G. przy ul. (...) chcąc wywołać niepotrzebną czynność Policji zgłaszając oficerowi Dyżurnemu Komendy Powiatowej Policji w G. o zaginięciu nieletniej córki M. J., które to zgłoszenie nie potwierdziło się w rzeczywistości **tj. o wykroczenie z art. 66 § 1 kw,**

II. w dniu 26 kwietnia 2015r. o godz. 11.03 w miejscowości G. ul. (...) wywołał niepotrzebną czynność Policji poprzez powiadomienie Dyżurnego Komendy Powiatowej policji w G. i Dyżurnego Komendy Wojewódzkiej Policji zs. W R. o złej opiece sprawowanej przez krewnego wobec jego córki M. J. w miejscowości G. na ul. (...) co okazało się być nieprawdą **tj. o wykroczenie z art. 66 § 1 kw.**

Wyrokiem z dnia 16 stycznia 2017r. Sąd Rejonowy w Garwolinie obwinionego Ł. J. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt II czynu stanowiącego wykroczenie z art. 66 § 1 kw i za ten czyn na podstawie art. 66 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierzył obwinionemu karę grzywny w kwocie 300 zł; z mocy art. 5 § 1 pkt 4 kpw umorzył postępowanie karne w stosunku do czynu opisanego w pkt I; zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa 80 zł

tytułem części kosztów postępowania, w tym 30 zł opłaty i w pozostałej części wydatkami w sprawie obciążył Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł obwiniony Ł. J. zarzucając wyrokowi poczynienie błędnych ustaleń faktycznych poprzez ustalenie, że wywołał niepotrzebną interwencję policji i przez to naruszył dyspozycję art. 66 § 1 kw.

Podnosząc ten zarzut autor apelacji wnosił o zmianę wyroku i uniewinnienie go od popełnienia przypisanego mu czynu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Niezależnie od argumentów podniesionych w apelacji zaskarżony wyrok podlega uchyleniu z uwagi na zaistnienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej.

Przypisany obwinionemu czyn został popełniony w dniu 26 kwietnia 2015r. Zgodnie z art. 45 § 1 kw (w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 maja 2017r.) karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok, a jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. Nie ulega wątpliwości, iż sytuacja opisana w przywołanym przepisie zaistniała w przedmiotowej sprawie, albowiem w chwili orzekania przez Sąd II instancji upłynęło ponad 2 lat od chwili popełnienia przez Ł. J. wykroczenia z art. 66 § 1 kw. W tej sytuacji, stosownie do treści art. 104 § 1 pkt 7 kpw w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 kpw, Sąd Okręgowy zobligowany był do uchylenia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania w zakresie czynu, który został przypisany obwinionemu (art. 437 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw).

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy orzekł, jak w wyroku. Orzeczenie o kosztach uzasadnia art. 118 § 2 kpw.

oe